

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v pondelkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo urednistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: petič vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Pismo iz Belgrada.

Belgrad 30. 12. 1912. (12. I. 1913.)

Slučajno sem se seznanil z gosp. prof. Dušanovičem, ki je bil tako pri- jazen ter mi podal zanimive podatke o Srbih pod turškim jarmom, poseb- no o šolskih razmerah, ki so na las podobni slovenskim razmeram. Ka- kor mi Slovenci, istotako tudi Srbi za časa turškega gospodstva, morali so doprinositi ogromne žrtve na oltar prosvete in kulture. Čim bolj se je srbsko ljudstvo zavedalo svojih na- rodni in državljanskih pravic, tem večje ovire so se stavljale — poseb- no na šolskem polju — od strani tur- škikh oblastnih, katere so bile ščuvane proti Srbom od turških hodžev in ulemov (turških duhovnikov).

V raško-prizrenskem okraju so bile srbske šole sploh zaprte. V sred- njih šolah v Bitolju, Skoplju in Ple- vlju ter na semenišču v Prizrenu je bi- lo prepovedano poučevati onim učiteljem, ki niso bili turški podaniki.

Več kot tri leta ni smel noben srbski učitelj prebivati v eni občini. Le oni, takozvani cincari, (pri nas nemškutarji in hiperpatriotje) so imeli večje privilegije, toda le tedaj, ako so imeli v roki spričevalo »do- brega vedenja« in ki so položili pri oblasteh izjavo, da so verni in zvesti otomani. Čim večjo moč so dobivali Mladoturki v državi, tem večje in tem težje šikane so znašali Srbi in seveda sorazmerno s tem so se stop- njevale tudi ovire na polju izobrazbe. Posledice tega zatiranja srbskega živ- ljenja so se pojavljale vedno hujše.

V letu 1911—1912 je bilo v bi- tolskem vilajetu 96 ljudskih šol s 2900 učenci. Učiteljev in učiteljic je bilo 125. Vasi okoli Prilepa in v de- barskem sandžaku so razmeroma najgostejše opremljene s šolami, dasi so bili Srbi v teh krajih najkručeje preganjani.

Gimnazij v Bitolju je obiskovalo okrog 150 dijakov, nadalje je bila tam tudi gospodinska šola s kakimi 50 učenkami. Tudi srbski gimnazij v Prilepu je bil precej dobro obiskan.

V solunskem vilajetu je bilo 7 ljudskih šol s 600 učenci in 15 učitel- jic. Srbski gimnazij je bil nasilno zap- rt že pred leti. Nasprotno pa se je imela letos odpreti srbska trgovska šola v Solunu.

V Skoplju in Prizrenu je šolstvo še v najlepšem razvoju. V teh vilajet- ih je bilo okrog 250 ljudskih šol z 12.000 otrok in z 350 učitelji in učitel- jicami. Ker je nastal pred leti spor med turškimi oblastnimi in srbskim mitropolitom, niso smeli učitelji pou- čevati otroke celi dve leti.

V Skoplju je učiteljska priprav- nica, popoln gimnazij in gospodinj- ska šola. Na gimnazij v Skoplju je letno velik naval učencev in prva dolžnost srbske vlade bo, da napravi bodisi še eno gimnazijo ali pa, da razširi dosedanje poslopje.

V Prizrenu je poleg semenišča, učiteljske pripravnice in gimnazija, tudi trgovska šola, ki je bila lani ustanovljena. Prizren bo postal pod srbskim kraljestvom središče trgov- skega življenja v novo osvobojenih krajih, ker pod turškim cesarstvom so delali mestu največje ovire muslim- mani in katoličani, tako v trgovskem, kakor tudi v kulturnem oziru.

Gimnazij v Plevlju ni še okusil življenja, dasi je že par let ustanov- ljen. Vzrok je seveda ravnatelj, ker je srbski podanik in to pomeni na Turškem toliko, kot državnim teme- ljem nevaren element. Tam je tudi ženska višja šola.

V skaderskem vilajetu in v Be- ranih je bilo 18 ljudskih šol. Toda te so bile zaprte iz istih razlogov kot v prizrenskem vilajetu.

Tudi v Carigradu je skrbska lju- dska šola. V Solunu je pravniška fa- kulteta za mohamedanske Srbe, iz katere so se večinoma rekrutirali ja- ničarji za administrativne uradnike itd.

Ostali Srbi pa so obiskovali šo- le bodisi izven Turške ali pa drugo- narodne šole.

Za gornje podatke izrekam tudi tem potom gosp. profesorju najprisr- čnejšo zahvalo.

Včeraj je bilo ravno 35 let, kar je bil Niš osvobojen izpod otomanske države. Ob tej priliki je poslalo me- sto srbskemu kralju udanostno izja- vo. Istotako se je včeraj vršilo v vseh srbskih cerkvah slovesno bogo- služje za duše pokojnih junakov, ki so padli za osvobodjenje trpečega Srb- stva. Med bogoslužjem so bile vse trgovine zaprte, da tako izkažejo po- slednjo čast hrabrim borcem.

Kakor se čuje, se vrši po zaklju- čenju miru s Turčijo sestanek vseh vladarjev četverih balkanskih zave- zniških držav s svojimi ministrskimi predsedniki v Solunu, da dokumenti- rajo javno in slovesno balkansko zvezo in rešijo event. sporne zadeve.

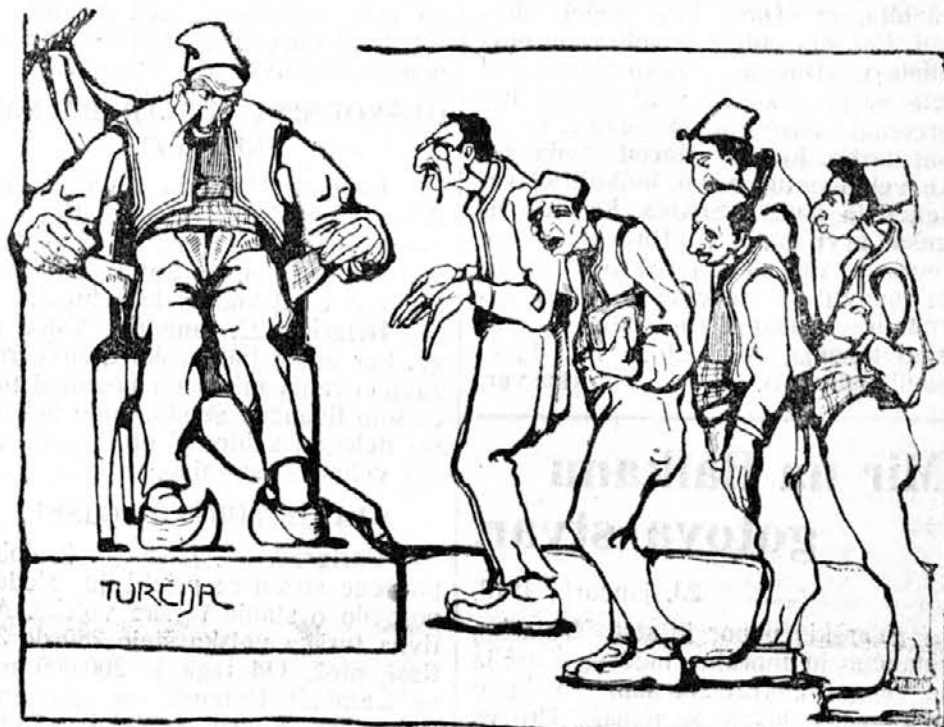
Mars.

„Slovenski Narod“ in Radovljica.

Pred meseci smo morali že za- vrniti nedostojno notico »Sloven- skega Naroda«, ki je kot branitelj nekega našega rodoljuba operiral s »pobalini« in sličnimi izrazi, kate- rih se človek drugačnega duševne- ga nivoja sramuje. Dostojnega polem- ičnega tona tudi v notici med »dnevniimi vestmi« v št. 16. z dne 21. januarja 1913 nismo našli. To bodi konstatirano v naprej, da este- tični čut drugega bralca ne bo za- ljen prehudu, ko bo čital o izvaja- njih »Slovenskega Naroda«. — Par misli te notice, ne oziraje se na ton, si oglejmo. O bodočih organizator- jih nar. napr. stranke govori, kate- rih prva naloga bo: organizirati nje

glasila. Takoj nato pa zamenjuje glasilo stranke, z neodvisnimi listi, govori o revolverjih in kozlih — čisto po lastnem okusu. Majhna noti- ca »Dneva« o volitvah v kamniški mestni skupini je povod izbruha njegove jeze, vzrok pa je spodaj de- belo tiskan: Dopisnik »Dneva« po- zabi, pri tem ko opominja napred- njake na volitev, da že mesece in mesece sistematično in dosikrat čisto pobalinsko ruje in psuje na radovljiške može, ki so se izkazali v službi narodne napredne stranke... Neodkritost in nedoslednost »Naro- dovega« postopanja lahko uvidi vsak: Stvarni kritiki o radovlji- škem naprednjstvu in niti »Narod« niti kak drug list ni mogel izpodbiti le najmanjše trditve. Sicer pa: kdo pa je zaslužen mož za narodno-na- napredno stranko v Radovljici! Ali oni bivši napredni podžupan, ki ob- čuje v rodbini in trgovini izključno nemško, in je imel v zalogi vžigalice C. in M. družbe poleg Südmarki- nih? Ali mogoče oni možakar, ka- terega je »Narod« pred meseci bra- nil, ki občuje — kljub temu, da je mandatar nar. napr. stranke — naj- rajše nemško in o katerem je sploš- na sodba med radovljiškimi napred- njaki, da bi bil glayni krivec pora- za pri občinskih volitvah? Dalje! Ali so zasluži za nar. napr. stran- ko oni uradniki, ki se tolčejo vedno na prsa: »Naprednjaki smo«, in so volili s klerikalci? O tem nam od- govorite, psovke in sumničenja pa prihranite za privatno uporabo!! Pri tem pa pripomnimo še nekaj! Gotovi najbolj napredni rodoljubni pismarji izrabljajo »Dan« za osebno maščevalne namene in se skrivajo za hrbe študentov med tem ko se oficijelne notice v »Narodu« tope lo- jalnosti. To smo že v »Dnevu« kon- statirali in povemo danes še enkrat »Narodu« v poduk in občinstvu v zabavo. Mi namreč izraz »pobalins- tvo« hvaležno odklanjamo, ker ču- timo, da so zasluge najbrž nekeje druge! — Toda oglejmo si dalje »Narodova« izvajanja: Dopisi v »Dnevu« širijo nedisciplino in ne- zadovoljnost v naši stranki... Go- spoda povejte odkrito, ali so discipli- na, zadovoljnost in nar. napr. stran-

Sultan in turški uradniki.

Uradniki:

Sutan, sultan, daj denarja, lačni smo in žejni vsi, kdo naj se z uradi ukvarja, če nič plače ne dobi.

Sultan:

Tiho, tiho, dragi moji, kje naj vzamem, da vam dam, vse so vzeli težki boji, vidite, da suh sem sam.

Uradniki:

Že spraznili vse smo kase — kar še v njih ostalo je, davno smo pobrali zase — in še to premalo je.

Sultan:

Potrpite, dragi moji, da dežel spet kaj prodam, vsak dobi po plači svoji, žepi si napolnim sam.

Uradniki:

Pa kje vzemi posojilo — saj si tudi prej ga vzel — toliko se bo dobilo, da dobimo vsak en del.

Sultan:

Prej imeli smo kredita mnogo, mnogo, — še preveč — zdaj ni vojska nikdar sita — naš kredit pa ves je preč.

Uradniki:

Nismo že dobili plače kar je vojna — mesce tri vsak ima skrbi domače — kdo za žene naj skrbi.

Sultan:

To je res. Toda poglejte: tudi z mano je tako — zraven tudi to prištejte da jaz žen imam tri sto.

Uradniki:

Nam že kruli po trebuhu dalje iti to ne sme delati ob suhem kruhu dragi sultan, to ne gre.

Sultan:

Vemo, vemo, kaj vas taru toda to je težka stvar — uradniki so uboge pare — če brez novca je vladar.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Prešernovi ulici šteč. 3

je od 1. januarja 1913

zvišala obrestno mero za vse — stare in nove — hranilne

vloge na

4½ od sto.

Rentni davek od obresti plačuje sama.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

In dočim je bila vojvodinja Etampaska pripravljena storiti zločin, da podaljša življenje kralju, brez katerega se je morala tudi ona po- grezniti v nič, je bila, nasprotno, Diana pripravljena, sprijazniti se s potrebo, da spravi kralja hladnokrv- no s poti.

Po njegovi smrti bi zasedel pre- stol prestolonaslednik, njen ljubi- mec...

In takrat!... česa ni smela upati, ona, ki si je bila prilastila ta- ko strašno moč do šibke Henriko- ve duše!...

Vse to je vzrok, da se nam vidi podmena, da je dala Diana Poatje- ška sama predlobiti steno, nad vse naravna. Bodi si pa kakor koli — tako je lahko izvedela marsikako državno, marsikako rodbinsko taj- nost.

In tudi to, da je sedela Diana Poatješka v prestolonaslednikovem kabinetu ravno takrat, ko je imel kralj z Rablajem omenjeni pogovor, ni bilo slučaj.

Po tem, kar smo že povedali, skoraj ni treba povdarjati, da je ime- la Diana svoje špione tja do pred- sobe Franca I. Vsako jutro, takoj

ko je vstala, je izvedela, kaj se go- di ali govori zanimivega pri kralju, in temu primerno si je uredila tisti dan. Tako je izvedela tudi to jutro, da je poslal kralj v največji naglici po Rablaja.

Diana je vztrepetala in si rekla takoj:

»Kralj je gotovo bolan... Poglavitno je zdaj, da izvem, ali je bo- lezen resna.«

Dobro je poznala Franca I. in vedela, kakšno je njegovo razmerje do slevečega zdravnika.

Vedela je, da zaupa kralj zdrav- nikovi znanosti neomejeno in da se je imel Rablaj že parkrat zahvaliti za svojo rešitev bolj temu sebičnemu zaupanju nego zanesljivemu prijateljstvu Franca I.

Zato je hitela nemudoma v ta- jinstveni kabinet in sedla k omrežju, ki je zakrivalo luknjo.

Ko je dospel Rablaj in so ga pri- vedli v kraljevo sobo, ni izgubila no- bene besede, ki sta jo izpregovorila v svojem razgovoru.

In tako je izvedela zvečer, po ukazu, ki ga je bila dala, da stoji Ra- blaj v kraljevi predsobi, je stekla zo- pet na svoje opazovalno mesto.

Očividno se ji je zdel zjutranji pogovor tako zanimiv, da ni hotela zanemariti nocojšnjega.

Prav brezbržno je poslušala vse, kar sta govorila zaradi Štefana Dcleta.

Ko pa je začel Rablaj govoriti o zdravilu, ki da je zmožno ustaviti

bolezen, je vztrepetala jedva vidno in prebledela.

»Mari se mi hoče nada res izja- loviti!« je dejala sama pri sebi.

Bilo je že dobrih deset minut, odkar je bil razgovor pri kraju, toda Diana Poatješka je sedela zamišlje- na še vedno na svojem mestu; črte njenega obraza so bile trde, oči so ji strmele srepo tja v en dan.

Naposled je zavzdihnila, vstala, zagnila baršunasto preprogo, ki je skrivala omrežje, ter se vrnila v svoje prostore. Zakaj Diana Poatje- ška kot prva častna dama prestolo- nasledničina je imela v Luvru lastno sobo, in dasi etiketa ni vezala, da bi morala spati tam, je vendar večinoma prenočevala v njej.

Vrnivša se v svojo sobo, se je Diana pogreznila zopet v sanjarijo, ki jo je bila začela že v prestolona- slednikovem kabinetu. Morda se je prepirala sama med seboj, morda je izkušala zavrniti misel, ki je prišla izprva brez jasnih oblik, a se je ri- sala v njenem duhu vedno razloč- nejše in vedno strašnejše... zakaj večkrat je že hotela prijeti za klad- devec in udariti na zvonček, da po- kliče, pa je vedno spet odložila zla- to, umetno kovano orodje, ki ga je bila zgrabila nje čudovita fina, žila- va in bela ročica.

Nazadnje pa se je razprostrl po njenem obrazu izraz neukrotljive odločnosti, in njene črte je odela obi- čajna kraljevska trdnost.

Pozvonila je.

Pritekel je sluga.

»Poglejte, če je gospod De Žar- nak v Luvru«, je dejala. »Ako ga ni, pošljite ponj in sporočite mu, da naj pride nemudoma.«

Sluga je izginil nemo in naglo; zakaj ta ženska je znala ukazovati s posebnim talentom, in vse ji je streglo z enako vnemo, kakor da je že prava kraljica.

Uro kesneje je prišel Žarnak.

V teku te ure je utrdila Diana svojo misel do dobra in zasnovala načrt, ki je zorel v njeni glavi.

Ko je stal Gi De Šabo De Žar- nak pred njo, ga je zapletla v dolg, tih razgovor.

Vrnimo se zdaj k mojstru Fran- cu Rablaju

Poslovivši se od kralja, se je bil vrnil v laboratorij, ki so mu ga bili priredili, to je, v sobo poleg od- kazane mu spalnice, kamor so bili spravili vse priprave, ki so mu jih morali pripeljati iz Medona.

Tu si je Rablaj ukazal pozabiti vso svojo bolest in ves svoj obup; ukrotil je takorekoč svoje ogorčenje in si vrnil trudoma vedri pokoj uče- njaka, ki hoče poizkusiti rešitev te- žavnega vprašanja.

In še le, ko je začutil, da se ima spet popolnoma v oblasti, je zamr- mral:

»Življenje tega kralja je v mo- jih rokah. Če hočem, pijača ne bo imela rešilne moči, in kralj pogine.

Da, toda — jaz nisem morilec... Ker je mogoče napraviti tako zdra- vilo, je moja dolžnost, da ga napra- vim... Naj se zgodi, kar se hoče!«

In spravi se je na delo. Dolgo in potrpečljivo je delal poizkuse, listal po knjigah, tehtal praške in tekočine...

Okrog enajste ure se je zaslislal po Luvru velik hrup.

Toda bil je tako zatopljen v svoje delo, da se ni zmenil za ta sunder.

Z mirno in počasno natančnostjo je nadaljeval svoje delo, in nihče ne bi bil mogel pokazati na njego- ve mlicu sledov razburjenja, ki so ga navdajala pred par urami.

Ob dveh je stresel praške in te- kočine, ki jih je rabil, v vroči pepel svojega kamina. Plod svojega truda pa je spravil v steklenico, ki je merila pol bokala.

Bila je rjava tekočina, precej gosta in podobna nekakšnemu si- rupu.

Na steklenico je prilepil papir- nat štirikotnik z napisom:

»Zdravilo, pripravlje- no po doktorju Francu Rablaju za njegovo Veli- čanstvo kralja.«

To steklenico je postavil na sredo mize, tako, da si jo videl na prvi mah.

(Dalje.)

ka splohi združljivi pojmi v času, ko se prakticira po »Narodovj« metodi, katere sijajen dokument je ta polemika. — Da pa bo javnost še natančneje informirana o vrednosti polemike »Sloven. Naroda«, konstatiramo še sledeče: Narod piše v doletni notici: »Vsed teh napadov (Dneva) je sedaj Radovljica, nekdanja glavna opora naši stranki, razbita na vse strani.« **Dopisi v »Dnevu« so torej vzrok, da Radovljica ni več napredna trdnjava...** O tej trditvi ne moremo že več izrekiati sodbe, prepuščamo jo občinstvu in konstatiramo: **Ko je bila nar. napredna stranka v Radovljici pri občinskih volitvah na vsej črti poražena in razbita, je »Dan« šele pričel izhajati. Pol leta potem je šele izšel prvi dopis v »Dnevu«.** Tekom tega pol leta so pa razmere med našimi naprednjaki dozele tako daleč, da so oni močje, katere »Narod« sedaj tako vehementno brani, bojkotirali veselico in nastop Sokola, kar je ožigosal prvi dopis v »Dnevu«. — Ne moti nas tudi ne, da »Narod« sumniči radovljiške študente po vzoru sodrskih »zaslužnih rodoljubov«, ker smo mnenja, da naj se mu dijaki sami zahvalijo. **Ahasver.**

Mir na Balkanu gotova stvar.

23. januarja 1913.

Turški odpor je strl. Vojaško, finančno in moralno uničena Turčija je vendar enkrat spoznala, v kako obupnem položaju se nahaja. Proces se je vršil zelo počasi. Nekdanji turški vilajeti in tributarne turške države so napravile iz evropske Turčije kup razvalin in jo prisilile na kapitulacijo. Ko je na bojnem polju popolnoma zmagoval balkansko orodje, si je Turčija nadela za glavno nalogo, da reši vsaj diplomatskim putem, kar se sploh da rešiti. In v resnici so turški delegati uporabili vsa sredstva svoje diplomatske sposobnosti, a brez uspeha. Zlasti so iskali zaveznike zdaj tu zdaj tam. Upirali so se sedaj na Nemčijo, sedaj na Avstrijo, skušali kovati kapital iz albanskega in bolgarsko-rumunskega konflikta, a vse njih nade so splavale po vodi. Turčija je prišla do prepričanja, da so Nemčija, Avstrija in Rumunija čisto navadni mešetariji, ki gredo samo za svojimi posli. Simpatije teh držav so bile ravno toliko vredne, kot sodba von der Goltz paše v veliki turški odporni sili.

V očigled tej neugodni situaciji je prišla Turčija do spoznanja, da je njena rešitev edino v samopomoči. In tako so turški delegati zavlačevali mirovna pogajanja kolikor so pač mogli, doma pa so se pripravljale velike vojne priprave za nadaljevanje vojne. V Drinopolju je ležala usoda mirovnih pogajanj, radi Drinopolja so bila mirovna pogajanja tudi suspendirana in nastala je velika nevarnost, da vojna vsak čas zbruhne znova.

V tem nevarnem trenutku so nastopile velesile s svojo kolektivno noto in zagrozile Turčiji s finančnim bojkotom, ako se ne vda. Turčija je bila zadeta v srce in hočeš nočeš je morala kloniti svoj tilnik, ako je hotela še svoje ostalo ozemlje rešiti popolnega gospodarskega poloma. Sklicala je Divan, ki se je na svoji včerajšnji seji, potem ko je vlada podala jasno sliko notranje in zunanje politične situacije Turčije, izrekel enoglasno za mir.

Turčija bo torej odstopila Drinopolje pod nekimi pogoji in zahtevala finančno odškodnino, oziroma garancijo, da dobi po vojni od velesil večje denarno posojilo. Vsed popolne tur-

ške retirade se bo mirovna konferenca v Londonu gotovo zopet v najkrajšem času sestala in upati je, da bo mirovna pogodba s Turčijo podpisana preje, še predno bi kdo pričakoval. Nato pridejo na vrsto balkanske države in velesile.

RUSIJA IN ALBANSKO VPRAŠANJE.

Dunaj, 22. januarja. »Neue Freie Presse« poroča, da je ruska vlada v vprašanju Albanije privolila v neke koncesije, ki značijo, da se rusko stališče v vprašanju Albanije približuje stališču trozveze. V dobro poučenih krogih se v sed odločno dementira in naglašja, da se glede Albanije še vedno vrše pogajanja med Avstrijo in Rusijo, a dosedaj še ni prišlo do nobenega pozitivnega rezultata.

ODŠKODNINA TURČIJE BALKANSKI ZVEZI.

London, 22. januarja. Balkanski delegati čakajo na odgovor Porte na noto velevlasti. Danes so imeli delegati konferenco, na kateri so razpravljali o odškodninski zahtevi.

Belgrad, 22. januarja. Vsed tega, ker imajo balkanske države radi zavlačevanja mirovnih pogajanj precejšnjo finančno škodo, bodo balkanski delegati zahtevali od Turčije večjo vojno odškodnino.

STANJE TURŠKE VOJSKE.

Carigrad, 22. januarja. Z dobro poučene strani se priobčuje sledeče poročilo o stanju turške vojske. Aktivna turška vojska šteje 280 do 300 tisoč mož. Od tega je 200.000 mož na Cataldži. Ostanek se nahaja v Drinopolju, Smirni, Janini in Skadru. Maloazijske posadke in one v Arabiji niso vštete. Tri petine armade pripadajo liniji in rezervi, dve petini novorojenim četam. Nekaterim četam manjkajo topovi, konjenici pa konji.

Slovenska zemlja.

Iz Borovnice.

Poroča se nam: V naši kurilnici so nastale prav škandalozne razmere, odkar je prišel sem stroj. Nam. Slanovec. Temu človeku, je delavec pes — kakor se je sam izrazil. Zadnjič se je znesel nad nekim otrokom in ko se je mati za otroka potegnila je rekel, da jo bo zadavil. Denuncira ta človek zelo rad in si išče s tem prijateljev na zgoraj. Mi pa svetujemo g. Grundnerju in Riedlu naj nas reši tega človeka, če hoče da bo mir in da ne bomo prinesli še drugih stvari na dan. Za enkrat naj bo dovolj. Slanovec in njegovim prijateljem kličevo v spomin one besede o denuncijantih, ki jih menda ni treba še posebej ponavljati.

Cerklje na Gorenjskem.

Dopisnik »Domoljuba« in »Gorenjca« se misli v predzadnji številki norčevati iz Cerklianskega gasilnega društva, češ, da so prišli na kraj požara v Glinje p. Cerkljah, oz. pri Zalogu s polomljeno brizgalno. Tega pa dopisnik ne pove, kdo je kriv, da se je brizgalna polomila. Ali so mogoče gasilci? Ne! Zupanstvo je krivo, ker pusti ceste v tako slabem stanju, da se kamenje med vožnjo valja po cesti semintja; vsaka gorska vas ima skoraj lepša in boljše pota, kot pa je ta cesta. — Društvo je dalo takoj isti dan brizgalno popraviti, ter je odlomljeni del poslalo v tovarno Samassa v Ljubljano, kjer je bila brizgalna kupljena pred 30 leti. Tovarna je poslala popolnoma novi del v par dneh nazaj, ter je računala je malenkostno svoto. Sedaj je brizgalna zopet v

popolnoma dobrem stanju, ter je mogoče boljše in močnejša, kot vse druge brizgalne na Kranjskem, kar jih je bilo kupljenih pred 30. leti. — Dopisnika »Domoljuba« in »Gorenjca« pa vabimo, kedar bo imelo društvo vajo z brizgalno, naj pride in mu rade volje pokažemo kakšno moč ima naša brizgalna; misli bi namreč, da ga je zadel mrtvoud. — Poračati moramo tudi, da, ko je prišlo gasilno društvo iz Zgornjega Brnika s svojo malo brizgalnico na kraj požara pol ure pozneje, kot naše društvo je bil že ogenj omejen, ker so dobri ljudje pretrgali slamačo streho na liši, hlev pa so obvarovali zvoda in mokrimi rjuhami. Brniško društvo je začelo gasiti, toda gasilo je le žerjavico in tlečo rezanico v kotu pogorelega poda, kar pa je bilo že brez vse nevarnosti. — Toliko dopisniku »Domoljuba« in »Gorenjca«, da se drugi sam prepriča, kaj je resnica, da ne bo po govorjenju drugih ostal sam na blamaži, kot lažnjivec.

Iz Maribora.

Mariborsko okrajno glavarstvo je postalo v zadnjem času pravcata vsenemška in nemško-nacionalna ekspozitura. Sedanji okrajni glavar se je popolnoma upregel v voz renegatske klike mariborske in mariborske okolice. Mesto da bi g. pl. Weiß skušal, pridobiti si vsestransko zaupanje, dela neprestano nevoljo in zgago koder le more. Kot vladnemu zastopniku, mu je alfa in omega vsega poljmovanja, tlačaniti Sp. Staj. »Volksratu«, in renegatom bodisi slovenskega, češkega ali poljskega pokolenja. Dočim se je preje uradništvo okraj. glavarstva vsaj v velikem na zunaj vzdrževalo, trobl danes vse v nemško-nacionalni rog in dobro se godi le onemu, ki dere čez trn in strn za renegatskimi elementi. Bivši okrajni glavar grof Attems je vsaj v nekoliko varoval svojo službeno nevtralnost, dočim si g. pl. Weiß dovoli vse mogoče in nemo-goče kozle. Gospodu se bode moralo čim preje stopiti na prste in mu, še predno mu zraste nacionalni greben preveč, pokazati, da je — okrajni glavar.

Iz Gradca.

Pesimistično naziranje o izidu pogajanj za delozmožnost staj. dež. zbora. K predlogi slov. kluba za delazmožnost štajerskega deželnega zbora grofu Claryju se nam še dodatno poroča: Slovenska delegata sta izjavila namestniku grofu Claryju, da je slovenski klub tudi še v nadaljnjo pripravljen stopiti z večino dež. zbora v pogajanja za delazmožnost tega, čeravno vlada med Slovenci silno ogorčenje proti večini in vladi ravno vsled krivic, nastalih Slovincem še prav posebno v zadnjem času. Delegata sta opozarjala na odslovicev slovenskega pomoznega uradnika pri dež. knjigovodnemu uradu Pirkmayerja, na postopanje vlade pri nastavljanju uradnikov pri raznih uradih dežele itd., na postopanje vlade v Gornjerad-gonskem okraju, koder le ta mirno gleda in dopušča, da nadvladuje ogromna nemškutarska manjšina ves ostali slovenski živeli, dasi je ta v eminentni večini. Nadalje sta se pritožila nad postopanjem deželne vlade z ozir. le-te v vprašanju zasebne šole v Studencih tik Maribora. Večina deželnega odbora in tudi deželnega zbora, stoji na stališču, da ne sme noben Slovenec v dež. uradno službo, iz katerega vzroka ni najti niti pri dež. tajništvu slovenkega uradnika. Pri ostalih uradih je stvar ravnotaka. Tudi pri učiteljskih in vzgojevaliških se prakticira na ta način, ne oziraje se po-

tem še na vse ostale zavode, koder pripada Slovincem tudi to, kar zahtevajo. Zahtevajo zato, da se v bodoče ravna pri vseh deželnih in drugih uradih, zavodih itd., da se postopa potem narodnostnega ključa in da pridejo potem tega do ve-ljave povsodi tudi Slovani. Ker se ima za slovensko šolstvo le sovraštvo in roke mačeh in slovensko meščansko-šolsko učiteljstvo sploh nikdar in nikoder ne pride v poštev, je iz tega razvidno, da večina deželne-ga odbora, odnosno zbora, namenoma zadržuje kulturni razvoj, rast in napredek slovenskega štajerskega naroda. Odpomoči se da tem nez-nosnim razmeram le, če se deli de-želni šolski svet. To naj bi se na-redilo na način, kot je običajen na Češkem. Ustanovi naj se deželni kulturni svet z dvema sekcijama. Zahteve Slovencev glede graditve cest, železnice kakor tudi glede vo-dovja in vinogradništva so dež. vlad-i, oziroma deželnemu zboru že od preje znane in sta želela delegata — dež. odbornik Robič in dr. Korošec, — da se smatra te točke kot take, ki spadajo k pogajanjem. Zahtevata končno še, da se mora urediti jezi-kovno vprašanje pri avtonomnih oblastvih. — To bi bilo vse prav-lepo in tudi hvale vredno. Ker pa pomeni ugoditev v zgorajšnjem smislu nič več in nič manj kot — deli-tev dežele na dva dela, je vnaprej jasno, da iz te moke ne bo kruha. Nemška večina štajerskega deželne-ga odbora in zbora bi se morala na-mah preleviti iz Savla v Pavla. Ne-rečemo morda, da te zahteve niso upravičene. Nasprotno. Podkriža-mo jih z obema rokama, vendar pribijemo tudi, da smo že v minu-lem tednu rekli, da si bodo klerikal-ci zbrali take zahteve, da bo poga-janja v naprej smatrati kot — mrtva. Klerikalci onstran Save in to-stran, so bili vedno veliki v svojih prvih zahtevah, a zelo majhni in po-nižni, kadar jim je bilo izvajati kon-sekvence. Če zahtevajo štajerski klerikalci danes toliko, najbrže — ne dobodo nič. Nismo pa najbrže na-pačnega mnenja, če dajemo izraza prepričanju, da si bodo dali odtrgati od svojih prvotnih zahtev — vsaj dve tretjini. Radovedni smo, kedaj nas preseneti vest, da se je v Grad-cu započelo — kravja kupčija, v škodo štajerskim Slovincem. Dol-go pač najbrže ne bode trpelo, in zopet se nam bode poročalo, da so naši klerikalci zatrobili celemu svo-jemu eskadronu — retraito.

Dnevni pregled.

Zmage naprednega učiteljstva. Napredno učiteljstvo je pri volitvah učiteljskih zastopnikov zmagovalo že v devetih okrajih s svojimi kandidati. To je v današnjih razmerah, v katerih živi kranjsko učiteljstvo, naravnost velikanski uspeh. Vsa čast takemu učiteljstvu! Bodo že še prišli časi, ko bo napredno učiteljstvo slavilo zmago nad sebičnejši in iz-koriščevalci žalostnega položaja, ki se nahaja v njem dandanes učitelj-stvo. Takrat bo oblivala rdečica sram od nog do glave tiste, ki prodajajo danes za judežev groše svojo vest, svoje poštenje in svoj stan. Od-krito moramo pa povedati, da je z naprednim učiteljstvom volilo tudi več slomškarjev, ki so v prvi vrsti učitelji, potem šele slomškarji. Ko je bilo treba oddati glasovnico, se jim je vzbudila vest, ki jim je zakli-cala: **Stoj! Ne izdajaj svojega stanu!**

Kake pravice imajo duhovniki do marijinih devic. Na lgu je živela vzgledna marijina devica, ki je ve-čino svojega prostega časa preži-

vela v cerkvi in v kaplaniji. Toda kljub vsej pobožnosti je našel nekdo pot do njenega srca in — do njene kamrice. Marijina devica se je na-enkrat spreobrnila in se je odločila, da se poroči. In se je res. Toda ko-maj je bilo par tednov po poroki, že se je pokazalo, zakaj se je s poroko tako mudilo. Gospod kaplan pa je bil vsled tega zelo razžaljen in je pisal bivši marijini devici dolgo pis-mo, kjer ji pravi: Torej taka si ti. Tako pobožna si se delala — pa fanta si imela. In celo z vncem si šla k poroki itd. Tako oblastni so gospodje kaplani in segajo za mari-jinimi devicami še daleč v zakon, kjer menda vendar nimajo pravice.

Pri nas se preveč tiska zdihuje. »Slov. Narod« in vsled tega »pre-več tiska trpi baje narodna napred-na stranka. Ne vemo, če je opravi-čeno od naprednega glasila, da tako zdihuje. Ko bi tožil nad tem, da imajo klerikalci preveč listov, bi se dalo še razumeti, da pa se na-predni list pritožuje nad naprednimi listi, ki skušajo primesti v naše jav-no življenje več živahnosti in novih idej — to je težko razumljivo.

Iz St. Janža na Dolenjskem. Dne 26. januarja slavi posestnika Josip in Uršula Jontes svojo zlato poroko. Dasi v visoki starosti 80 oziroma 76 let, sta še vedno čila in pristnega dolenjskega humorja. Slavljenec se je udeležil tudi avstrijsko-laške vojne leta 1866. Na mna-ga še leta!

Nova žila premoga odkrita. Pred nekaj dnevi je v Vremah pri Divači g. profesor Priester odkril novo čez 2 m debele in še neznano kako dol-go in globoko žilo premoga. G. Prie-ster upa, da bo s časom tu 400—500 rudarjev služilo težki vsakdanji kruh. — Škoda pri vsem tem je le, da imajo samo tuji ljudje pri nas čas, denar in voljo kopati zaklade pod zemljo.

Patrona kot igrača. 12letni kaj-zarjev sin Lojze Dolinar iz Brekvo-cer pri Zireh je našel pred nekaj dnevi patrono. Ta se mu je zazdela tako lepa, da se je začel z njo igra-ti. Ker pa deček ni vedel, ka je to patrona, je prodiral kapselj z žeb-ljem, vsled česar je patrona eksplodirala in odtrgala ubogemu dečku oba palca in kazalec na levi roki.

Posledice prepira. Preteklo ne-deljo je prišlo med 33 letnim tesar-skim pomočnikom Jožefom Mengar-jem iz Laz pri Planini in med nek-im neznanim možem do prepira. Ker se je prepir precej poostiril in ni hotel Mengar odnehati, je neznanec vzel iz žepa nož in je Mengarja več-krat sunil z njim v lice. Mengar je dobil težke telesne poškodbe.

Veselica v gostilni Novljan v Medvodah prinesla je družbi sv. Ci-rila in Metoda 102 K. K. tej vsoti je pripomogel g. J. Novljan, njegova gospodična hčerka, gđc. Uršič in gg. Babnik in Zevnik. Lepa hvala!

Ženo mu je spjelal. Iz Celja nam poročajo: Pred nekaj dnevi je prišel k tukajšnji policiji železovljar An-gelo Ant. Balla iz Solothurna v Švi-ci, ter javil, da mu je ušla žena, za-pustivša tri otroke v starosti dveh, treh in štirih let, z delavcem Jos. Projetti, ki je bil nekaj časa pri njih stanoval. Seboj sta vzela le naj-starejšo, pet let staro hčerko. Za-sledoval jih je do Celja ter domne-val da mora biti žena tu kje v bli-žini, ker je rodoma iz Sv. Petra v Savinjski dolini. Policija je takoj do-gnala, da je nek parček prenočeval v jednem celjskih hotelov pod ime-nom Pelly. Že naslednjega dne pa je zginil, ter se obrnil v Laški trg. Na brzovjavno zahtevo, se je tamošnje orožništvo reslalo takoj da preišče par prenočišč. Ko je bil parček naj-

M. ARCIBAŠEV:

Upor.

(Dalje.)

Iz mraka je priplavala pred njo modna trgovina, v kateri je delala, predno je odšla na ulico. Saša je skoro začutila vbadljaje tenke igle in bolečino v prstih in v hrbtu. In prejšnje tovarišice so vstajale v mo-tnih podobah pred njo, sklonjene za neprestanim, brezradostnim in njim samim nepotrebnim delom.

»To se torej pravi: zopet v to ječo!« je nenadoma skoro zakričala Saša z grozo, kakor da se je prebu-dila. »A čemu? Mar sem zato pre-nesla vso to muko, da bi jo zopet pričela od začetka? Ali naj ostanem tu? Vedno streči bolnim... brez solnca, brez radosti. Ali sem mar to hotela, ko sem ušla iz tistega živ-ljenja?«

Razlegel se je nedoločen, pridu-šen zvok in potihnil v temi.

»Ali to res jaz jokam?« je ši-nilo Saši skozi misli.

Solze so ji pritekale v napete oči, zlati krogi so se zavrteli in izginili. Vse je izginilo, Saša je jasno začu-tila svojo pot, vse to, kar se zdaj godi ž njo in kar se je dvignilo pred njo.

Nekaj ji je stisnilo srce, najprej nalahko, a potem z mučeco silo, in usmiljenje do sebe same jo je na-polnilo vso. Poskusila je z naporom, da bi razumela nekaj — in naenkrat je razumela, da ima sočutje s tistim svetlim, tihim in radostnim ganje-njem, ki ga je čutila prvo noč v za-vešišču. Ko je ležala na postelji, str-mela na sivečo luto okna in čakala, da se prične z jutrišnjim dnem novo življenje, tako čudovito čisto in srečno.

»Kako bedasta sem bila, kako bedasta!« si je rekla s trpkjo grajo, »ničesar takega ni!«

Daleč nekje so zaškripala vrata in se zaloputnila, nekdo je šel z dr-sajočimi koraki čez koridor, a nato je zaječala v tretjem nadstropju žen-ska, ki je umirala za sušico.

Saša se je spomnila na zvok klavirja pod prsti Ljubkinimi, na tisti tuborni in samotni zvok, ki je ne-nadoma vstal in nenadoma izginil, in zazdelo se ji je, da to ne ječi bol-nica temveč klavir pod prsti umira-joče Ljubke.

»In kaže se, da je napravila Ljubka najboljše izmed vseh,« ji je prišlo v glavo, »umrla je in zdaj je ni. Kakor ni sreče, tako tudi ne sa-me ni! In čemu bi se mučila? Ako ni sreče, ali ni potem vseeno, kje se

živi, kako se živi... »Poboljšujejo!« se je spomnila besed Ivanove, »pro-kleti...«

Nekdo je prišel s težkimi ko-raki k vratom in jih je odprl. Črna senca je zaslonila pas jarke svet-lobe, ki je padala čez celo sobo iz razsvetljenega koridora.

»Kozodejeva... Aleksandra!« je poklicala ranocelnica s svojim brezupno tubornim glasom, ki se je razvil tako v jednoličnem težkem življenju v bolnici.

»A?« se je odzvala Saša in sed-la na postelji.

»Pojdite za Boga svetega k svojih... kličte vas, mučila me je, da...« je rekla ranocelnica v dol-gočasnem, prosečem tonu.

Saša se je mehanično oblekla in šla ven, mežikaje s trudnimi mrtvi-mi očmi zaradi svetlobe.

»Neznosno je sitna... nihče ji ne napravi po volji.«

Saša je gledala na njen mladi, zelo grdi, brezbarvni obraz s sivimi lasmi, ki so vonjali po jodoformu in karbolu, z brezizraznimi očmi in brezradostnim izrazom ob poveše-nih ustnicah.

»Taka naj bi postala tudi jaz,« je pomislila z grozo.

In nekaj upornega, zavedajo-čega se svojih pravic, močnega in

mladega je ta hip vzplamtelo v nji.

»Vse so take,« je rekla razdra-ženo in odšla po koridoru.

V sobi baronici je bilo še ved-no tako zaduhlo in polmračno.

Baronica je zopet ležala na hr-btu. Z mrzlično se svetlečimi očmi je sprejela Sašo.

»Kaj vam je?« je vprašala Saša in se sama začudila svojemu razdra-ženemu in grobemu glas.

»Kolikokrat sem vam že rekla, da ne maram tako... ne maram!« je zakričala baronica napeto z jo-kavo besnostjo.

»Kaj pa?« je vprašala Saša z nedoumevanjem.

»Vi ne veste?« Aha, dobro! Ko-likokrat sem vam že povedala, da ne maram, da bi mi stregle različne.

Tista ne zna ničesar! Jaz rabim strežnico, ki bi mi... ki bi poznala moje navade! A tukaj, Bog vedi, kaj je to. Jaz se bom pritožila!

Saša je gledala nanjo in nekaj nenavadnega se je pojavilo v njenih mislih.

»Kam pa ste izginili?«

»Spala sem...«

Baronica se je zgenila z vsem telesom.

»Spali ste? Ah, povejte prosim, torej so vas vznemirjali.«

Saša je nenadoma stopila čisto

k postelji in se sklonila čez njo.

»Meni se je sami zgodila nesre-ča, gospa...« je izpregovorila s ti-him, a določnim glasom.

Baronica je obmolnila začu-deno.

Kakšna nesreča? Kaj govorite to?

»Moj fant me je zapustil... člo-vek, ki sem ga ljubila,« se je popra-vila Saša ravnotako tiho in gledala uporno in trdovratno v oči baronici.

»Kaj?« Kaj pa to mene briga?« je vzkliknila baronica. »Kaj naj po-menijo te nežnosti?«

»A, vi vendar tudi jokate, ka-dar čitate pisma,« je nadaljevala Saša uporno, kakor da jo je pod-žgalo nekaj.

Baronica je prebledela, na nje-nem obrazu je zasijal tisti mehki, izgubljeni — tožeči izraz, ki ga imajo vsi tisti, ki ne poznajo sreče.

Ta pisma, o katerih je govorila Saša, so bila pisma od njenega moža, ki že davno ni več posečal bolne, nezanimive žene.

A baronica je zatrla svoje čuv-stvo, ker je smatrala za ponižujoče, da bi ga kazala takemu brezpo-membnemu nizkemu človeku, kot je bila Saša.

(Konec prih.)

den, bi bilo skoro prišlo med tekmeccina do nevarnega spopada, da jih ni razdružil orožnik, ki je Pro-jettija aretirai, ubeglo ženo pa od-dal že imenovanemu Balli.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

Vladarji kot kadilci. Angleški časopis »The Sphere« pripoveduje svojim bralcem, kaj in kako kralji kadijo. Eduard VII. je kadil najdaljše in najdebelejše smodke, ki so eksistirale; bile so dyaindvajset centimetrov dolge in so merile v pre-meru pet in pol centimetrov. Bile so napravljene samo za kralja na Ha-vani in eden kos je veljal približno pol peto krono. Sedanji angleški kralj je skromnejši od svojega umr-lega očeta; zadovolji se s pipo, v katero natlači popolnoma navaden tobak. Cesar Viljem II. kadi isto vrsto smodk, kakor njegov ujec, sa-mo da so te smodke nekoliko manj-se; merijo samo 17 in pol centi-metra in veljajo le nekaj čez eno krono. Avstrijski cesar je bil prej strasten kadilec; kadil je najrajši viržinke in sicer one iz Italije. Po-kadil jih je vsak dan sedem ali osem in je rad gostil z njimi svoje goste. Ruski car ljubi cigarete, ki so na-pravljene s tankega in sladkega orijentalnega tobaka in ki so na-pravljene samo zanj. Tobak, s ka-terega so cigarete za carja napra-vljene, ima poseben nenavaden pri-jeten vonj. Sultana se le redkokdaj vidi kaditi nargilo, ki je tako pri-ljubljena pri Turkih. Navadno kadi cigarete, v katerih tobaku je opijum, in ki so parfimirane z vaniljo. Špan-ski kralj Alfonz je strasten kadilec cigaret z močnega in ostrtega toba-ka, katerega bi kdo drug ne prene-sel. Vsak dan pokadi približno pet-deset cigaret in če se mora včas, v družbi dam ali s kakega drugega vzroka odpovedati užitku kajenja, je neizrečeno nesrečen in nezadovol-jen. Viktor Emanuel je kakor v vsem drugem, tako tudi v kajenju zelo zmeren. Kadi samo po obedu pol smodke. Papa Fallières pokadi vsak dan dve havanski smodki. Car Bolgarov pokadi vsak dan pet, pre-cej dragih smodk.

Nekaj o draginji. O draginji živil se piše vse povprek. Leta 1770. je bila v srednji Evropi splošna slaba letina, katera je povzročila draginjo. Cene živil se prilagode letini in ve-čjemu ali manjšemu konsumu. Ko je vladala cesarica Marija Terezija, se je občinstvo splošno zelo pritoževa-lo radi velike draginje, ki jo je po-vzročila sedemletna vojna. In ven-dar se je plačevalo takrat za par vpreženih volov 96 gld., za molzno kravo 26 gld., za pitano tele 2 gld., 15 kr. Funt prekaljenega prašičeve-ga mesa je stal 7 kr., pitani piščanci so bili po 12 kr., par golobov si dobil za 4 kr., pitano martinovo gos za 30 kr., purana za 46 kr., in zajca za 9 kr. Mesene in krvave klobase so se prodajale takrat na ducate in je stal ducat 18 kr. Koncem trideset-letne vojske leta 1648. je stal mer-nik žita 20 kr. in štiri jajca so bila za 1 kr. Srečni ljudje; in ti so še tožili o draginji! Leta 1860. se je prodajal funt govejega mesa za 16 kr., funt telečjega za 12 kr. in funt koštruno-vega za 10 kr. Takrat so seveda lahko dajali gostilničarji velike por-cije. Za časa cesarja Jožefa II. v le-tih 1787. in 1788. se je prodajalo v Bruncvicah na Češkem vedro vina za 1 gld 27 kr. V prvi polovici 19. stoletja se je plačalo za kg govejega mesa preračunjeno na današnje ce-ne 90 h do 1 K. Leta 1864. že 1 K 16 vin. in leta 1872. že 1 K 35 v., da-nes pa stane čez 2 K. — Draginje ne občutijo samo nižji in srednji sloji, marveč tudi na knežjih dvorih. Tako sta si preskrbela pruska princa Eitl Friderik in njegov mlajši brat Av-gust Viljem za svoje kuhinje cenej-še kuharice kakor so bili prej pri njih kuharji. Prusko plemstvo se omejuje močno glede izdatkov za dom in je pričelo ne le jesti, mar-več tudi stanovati na različnih hote-ljih in penzionatih. Kakor se čuje, je tako življenje mnogo cenejše. Po statistiki francoskega narodno-go-spodarskega pisat. Dauzata je naj-dražje življenje v Transvaalu, dalje v Ameriki in v Egiptu. V Egiptu je dvakrat, v Transvaalu celo trikrat tako drago kakor pri nas. V severni Ameriki je približno tako drago kot pri nas. Hiše se tam celo ceneje kupijo, zato je pa služabništvo mno-go dražje. V Njujorku je nemogoče dobiti služkinjo ali hlapca izpod 144 kron mesečne plače: Najcenejše se živi na Španskem. Tam stane funt koštrunovega mesa še vedno 90 v., funt kruha 20 v. Avstrija spada med države, v katerih se živi najdražje. Na Srbskem velja pol kilograma prašičevega mesa 60 cent., telečje meso je cenejše. Za poldrug frank se dobi tam lepega pujska, piščance povprečno za 50 centimov. Liter mleka stane tam 25 centimov in ducat jajc tudi 25 centimov. Zani-miv je jedilni list železnične restav-racije v Brnu iz leta 1853. Juha je

stala 3 krajcarje, goveje meso 11 kr., pol kure s kariolo 24 kr., pol peče-ne kure 20 kr., obistna pečenka 15 kr., močnata jed 12 kr. Kak lep in značilen dokument iz življenja pred 60. leti. Do kake višine neki pridejo cene čez 60 let?

Prijeten avanzma. Gospod žup-nik pridiguje v cerkvi otrokom, ka-ko jih pri službi božji vedno opa-žuje hudič in jih zapisuje v svoje knjige, ako so poredni. Vseh otrok pogled se nehoče obrne v — v klopi sedečega — učitelja. On je mislil, da je bil doslej samo policaj — a, avanziral je ta trenotek za — hu-diča.

Ljubljana.

— G. dr. Zajcu že preseda neza-dovoljnost med Slovščarkami; pravi, da ni imel pravih informacij za razdeli-tev doklad. Verjamemo. Zakaj je pa hodil po informacije k Janku Nepomuku Jegliču? Obrnil naj bi se bil na šolska oblastva in stvar bi bila v re-du. Ali pa naj bi ne delal izjem in raz-delil doklade vsemu učitelstvu vsaj po 15%. Učiteljstvo bi bilo bolj zado-voljno, kakor je danes in deželni od-bor bi užival med učitelstvom zau-panje, ki ga pa danes vsled pristan-ske razdelitve doklad nima.

— Učiteljstvo ljubljanske okoli-ce bo volilo v soboto svoje zastopni-ke v c. kr. okrajni šolski svet. Ljub-ljanska okolica je bila za časa nem-ške nadvlade najbolj nemškutarska, danes je pa najbolj klerikalna. Pa vseeno je mogoča zmaga naprednega učiteljstva, če ne bo preveč izdajic vmes. Upamo, da jih ne bo. Za kle-rikalno zmago se peha tudi nadzor-nik Gabrček, ki si z učiteljskimi izda-jicami išče »zaslug« za VIII. čimovni razred in učiteljskega profesorja.

— Janko Nepomuk Jeglič, junak saldarnih računov se je skazal svo-jemu zagovorniku A. Mayerju, c. kr. šol. nadzorniku prav hvalečnega. Pri deželnem odboru je izposloval obe-ma hčerka c. kr. šol. nadzornika draginjsko doklado. »Roka roko vmijel!« — »Vse iz ljubezni do šolske mladine!« — »Gšeft je gšeft!« Kaj ne g. c. kr. šol. nadzornik!

— Korumpiranje mladine na Št. Jakobski šoli. Prišlo je na dan, kako sirovo postopa Slovščarkica Maier, hči nadzornika Maierja s šolskimi otroci. Voditeljica šole smo pustili v miru, dasi je bila njena dolžnost nastopiti proti Maierci, ker smo pač vedeli, da se boji Maierja, ker ve, da on preganja kruto vsakega, kdor je poštenjak, v zvezde pa kuje celo faloto defravdanta in sleparja. Ker je pa Zemme začela potozati se za kri-vico, protestiramo proti temu. — Ker se je dognalo, da suplentka Mai-er, prava voditeljica Št. Jakobske šole, na nedopusten način kaznuje de-kleta, je uvedena preiskava. Sedaj pa pride Zemme v II. razred ter vpra-šuje, če bodo dekleta mogle priseči, da se je to res godilo? Ko so nam otroci to doma pripovedovali, smo se čudili, da se hoče na ta način pre-parirati otroke. — Da Maier trpi na ljubljanskih šolah take razmere, se ne čudimo, ker je njemu lastni dobi-ček njegove familje vse — šola pa nič. Zato prosimo deželnega šolskega nadzornika, naj on sam stori svojo dolžnost! Gospodično Zemme pa opozorimo, naj ne sega v vso zade-vo, ker bi jo v nasprotnem slučaju smatrali za odgovorno za vse, dočim imamo sedaj še dobro mnenje o njej, da si iz strahu pred Maierjem ne upa odločno nastopiti proti prepotentni Maierjevi hčeri.

— Tehnično osebje Katoliške Tiskarne priredi v soboto dne 25. t. m. ples. Da bi se prevzvišeni gospod Anton Bonaventura ne zgražal pre-več nad to bogokletno in poluhiljivo prireditvijo, prevzel je moralno nad-zorstvo in pokroviteljstvo plesa dični naš Luka Smolnikar. Da ne bo na plesu skušnjav, poškopilo se bo ste-kljeni salon »pri Levu« in tudi po vr-tu okoli salona z lursko vodo, katero je v ta blag namen blagovolil prepusti-ti gospod Luka prirediteljem plesa 50% pod lastno ceno. (Ali bi ne bilo dobro tudi Luko poškopiti s to bla-godejno vodo? Vprašanje vlagalke). Kolika radodarnost tiči v tem popu-stu, zapopadli bodo c. bralci šele te-daj, ako pomislijo, da je Ljubljana sedaj suha in da je treba g. Luki na-bavljati vodo iz oddaljenega Grubar-jevega prekopa. Popust pa ni še vse, tudi 10 kronic je odrinil g. Luka še povrhu za nogovične podveze, ki bi jih utegnile dražestne plesalke izgu-bit pri plesu. Slava mu!

— Maškarda slov. vpodob. umetnikov. V izložbi L. Schwentner-ja (Prešernova ulica) je razstavljena slika z naslovom: »Maškarda slov. umetnikov«, delo znanega slikarja Hinka Smrekarja. — Maškarda so se udeležili sledeči slov. umetniki: P. Gustinčič (kot klatač zvezd), M. Ga-spari (kot Don Juan), S. M. Peruzzi (kot dr. profesor), Ferdo Vesel (kot »upornik«), R. Jakopič (kot veliki gromovnik), A. Dolinar (kot Garni-

ment), P. Žmitek (kot kralj umetno-sti), M. Jama (kot Budha), † Iv. Gro-har (kot nadzemski duh), M. Stern (kot elegant), S. Santel (kot dobi-rodinski oče), H. Smrekar, avtor slike (kot menih pridigar minljivosti vsega posvetnega), prof. J. Franke (kot Titon), J. Zajc (kot agilen pek) in Iv. Vavpotič (kot parizanka). — Skupina je zanimivo razprejena, ter se odlikuje po pestri barvenosti. — Da podobnost oseb ni izgrešena, nam jamči že ime avtorja samega, ki je pač že splošno priznan kot naš naj-boljši karikaturnist-portretist. S tem večjim veseljem pozdravljamo te vr-ste proizvode iz rok g. H. Smrekarja, ker imamo večkrat priliko videti tu in tam potrebne karikature raznih naših mož, katerih sličnost pa obstoja čes-to le v pristavljenem imenu. — Pre-pričani smo, da vzbudi tudi ta skupi-na še večje vsestransko zanimanje med občinstvom, nego ste ga vzbudi-li prejšnji dve, pred kratkim raz-stavljeni in da bode tudi slika izzvala še živahnejše tekmovalne kupcev. — Obžalovali bi, če se ne bi skušalo pridobiti te kulturno-historično zani-mive slike za kako javno zbirko, kjer bi bila občinstvu dostopna tudi še pozneje. — Upamo tudi, da razstav-ljenju te slike ne bode sledil predolg odmor, po katerem nas umetnik zo-pet iznenadi s kakim novim umotvo-rom ter podpre naše prepričanje o vidnem napredku od umotvora do umotvora!

— Iz gledališke pisarne. Jutri, v soboto, se ponovi za nepar-abonante Strindbergova silna enodejanka »Up-nik« in Courtelinova groteska »Ne-izprosní stražnik«. Lansko leto pre-minuli nordijski pisatelj pač zasluži, da se mi Slovenci primerno polonimo njegovim velikim manom. In kako ga naj počastimo vredneje, nego če skušamo pronikniti v njegova dela, ki so del njegovega ženjalnega duha! — Courteline se šteje med največje umetnike sodobne Francije, njegove kratke, duhovite satire so prepojene s pristnim galskim espijem; njegov klasično obrušeni slog je vzor mo-dernega francoskega jezika. V nede-ljo popoldne drugič v sezoni »Char-leyeva teta«, ki vzbuja s svojo dra-stično komiko gromovit smeh, kjer-koli in kadarkoli se prikaže. Zvečer »Orpheus v podzemlju«, o katerem jutri več. Opera pripravlja »Madame Butterfly«, »La Wally« in »Brivca sevilskega«. Drama »Malo čokola-darico« in Birnskega »Vrtoglavec«.

— Osebnost. Za okrajnega komisarja je imenovan g. Ludovik Si-mek pri deželnih komisiji za agrarične operacije na Kranjskem.

— Poročil se je v sredo v tukajšnji franciskanski cerkvi g. Josip Mantel, javni notar in trgovec v Elyju v Ameriki z gđ. Miciko Mei-erletovo, hčerko veleposestnika Mei-erleta iz Višoh pri Črnomlju.

— Umrlí so v Ljubljani: Jerica Jarc, zasebnica, 54 let. — Vinko La-dih, sin vpokojenega železniškega ključavničarja, 15 ur. — Bernard Menart, delavec, 70 let.

— Fantovski ples prirede šentja-kobski fantje na pustno soboto pod pokroviteljstvom župana iz Kurje va-si in guvernerja s Prul pri Češovav-ju na Dolenjski cesti. Vstopnina 30 vinarjev. Začetek ob pol 8. zvečer.

— Zeleni križ. Namen in pomen »Rdečega križa« pozna danes prav gotovo vsak človek. Obstoja pa tudi »zeleni križ«, katero ime je pri nas še precej neznano. Namen »zelenega križa«, ki je razširjen po celi Evropi, je, podpirati ponesrečene in onemo-gle lovske službenice, njih vdove in sirote. Tudi »slovensko lovsko dru-štvo« je ustanovilo »zeleni križ« slo-venskih lovcev, ki zasleduje iste ci-lje in ima iste težnje kot »zeleni križ« drugod. Plemenitega in človekoljub-nega namena te inštitucije ni potreba posebe poudarjati, stojimo pred dej-stvom, da je pri današnjem razmahu slovenskega lovstva, ki je važna pa-noga v našem narodnem gospodar-stvu, postal »zeleni križ« slovenskih lovcev potreben. V korist »zelenega križa« se prirejajo prav tako dobro-delne prireditve, zlasti pa plesi, ki spadajo med najslajnejše podobne prireditve časa navadno pod protek-toratom najvišjih oseb in članov vla-darskih hiš. Tudi II. veliki lovski ples dne 1. svečana t. l. se vrši v korist »zelenega križa« slovenskih lovcev. Namen prireditve je tedaj v vsakem pogledu plemenit in človekoljuben, vsled česar jo je vsekakor občinstvu najtopleje priporočati.

— Napad. Predvčerajšnjem so v Spodnji Šiški aretirali 33letnega de-lavca Antona Oreška iz Ithana in ga izročili deželnemu sodišču, ker je prejšnjo noč napadel delavca Ivana Podgorška, ko je ta spal in ga z bi-kovko tako udaril po glavi, da je Podgoršek zadobil težko telesno poškodbo.

— Kinematografi »Ideal«. Danes v petek dne 24. januarja: Specialni večer: 1. En dan v Montrealu. (Poto-valni film.) 2. Ljubezenska serenada. (Komično.) 3. Slab vzgled. (Drama.)

Samo zvečer. 4. Sestanek v treh. (Humoreska.) 5. Pobožna prisega. (Tragedija v 2 delih. Italijanski umet-niški film.) Pri vseh predstavah. 6. Doka zamorke. (Velekomično.) — Ju-tri: Napad. (Amer. indij. drama v 2 delih.) Pri vseh predstavah. Zavzet-jé Lješa po Srbih. (Prizori z boja.) Spokornik sreče. (Mimična drama v 2 delih s Suzano Grandais.)

Trst.

Šentjakobska Čitalnica priredi tuđi letos otroško predpustno za-bavo v dvorani Narodnega doma. Lansko leto je izpala ta prireditve v splošno zadovoljstvo in vsi časopi-si neizuzemši »Edinosti« so se po-hvalno izrazili o tej prireditvi. In res, ako prirejajo drugi narodi sli-čne zabave in zvajljajo na iste našo deco, zakaj ne bi mi učili že z mla-đega otročičev pohajati v slovenske družbe in zabave. Koliko mladine se nam zgubi po tujih zabavah? Zato mislim, da je lepo od Čitalnice, da uceplja mladini že v otroški dobi lju-bezen do narodnih prireditev in s tem do svojega naroda. Zato sem pa tudi prepričan, da bo sl. občinstvo vedelo ceniti trud neumorne Čitalni-ce. Na pustno nedeljo vsi v »Nar-dom« v protest proti lažimoralistom. Vipavski.

Druga predpustna otroška za-bava se imenuje letos lanskí »Ples otrok«. Ker je to poslednje une zve-nelo nekako čudno, je »Čitalnica« dala letošnji prireditvi drugo ime. Saj pravzaprav ni to nikak pravi ples, česar tudi ni mogoče zahteva-ti od otrok; to je le otroška zabava, na kateri priredijo letos otroci krasno pantomino: Pierot in Pierette, nade-ja sliki: Pol American, razne šalji-ve nastope itd. Toraj popolnoma ne-dolžne otroške zabave, ki bodo nu-dile tudi odrasčenim obilo zabave. Sviral bo salonski orkester šentja-k. Čitalnice. Koncem zabave dobi vsak otrok eno darilo. Vstop je dovoljen tudi kostumiranim otrokom. Na pu-stno nedeljo popoldne ob 3. toraj vsi v »Narodni dom«, malčki in odraseni. Vipavski.

Društva.

Sokol II. naznanja svojim čla-nom da se vrši V. redni občni zbor v nedeljo dne 26. t. m. v gostilni br. Fran Kavčiča na Privozu.

Za Šiško in okolico velike važ-nosti je politično društvo »Vodnik« v Spodnji Šiški. Dolžnost vsacega naprednega Šiškarja bi bila, da bi bil član tega za Šiško prekoristnega društva. To društvo ima dne 25. ja-nuarja 1193 ob polu 8. zvečer pri »Raci« v salonu svoj občni zbor. Želeti bi bilo, da se napredni Šiškar-ji udeleže tega zborovanja polno-številno in da tudi pristopijo k dru-štvu kot člani.

Društvo inženirjev v Ljubljani. Na današnjem sestanku predavanje g. ing. Dosg. Gustinčiča.

Društvo jugoslovanskih uradni-kov denarnih zavodov. Ustanovni občni zbor ljubljanske krajevne sku-pine omenjenega društva vrši se v nedeljo 26. t. m. ob 10. uri dopoldne v restavraciji Fiala (Gradišče).

Ljubljanski šahovski klub priredi svoj I. redni občni zbor v soboto dne 25. t. m. ob pol 9. uri zvečer v ka-varni »pri Slonu«. Prijatelji šaha do-brodošli.

Slovensko akademično društvo »Slovenija«. V nedeljo 26. t. m. ob 10. uri dopoldne predava v društvenih prostorih starešina Slovenije, vseučil-liški docent g. dr. M. Rostohar. Te-ma: Naš narodni problem. Slovenski gostje dobrodošli!

Predrzna tatvina v Logatcu.

V nedeljo, dne 19. t. m. primar-širal je v Logatec 41letni vagabund Franc Verdav, samski iz Št. Jurja na Spod. Štajerskem doma, ter se je nastanil v prvem logaškem hotelu »Kramar«, ondi je zajutrekoval, in mu je še ostalo 4 vinarje denarja. Tat si je mislil: danes je nedelja, in preskrbeti si bode treba za kosilo, toraj na delo.

Auto Gerage.

Franc Verdav je bil elegantno oblečen, imel je usnato čepico, ruja-vo obuvano in rujave usnjate gama-šne in dober nastop; izgledal je kot kak šofer, radi tega ga je zgornji na-pis tako močno zanimal; namesto, da bi se podal v shrambo avtomobil-gosp. Sicherla, se je raje podal na levo v glavno hišo gosp. Si-cherla; tam v poslopju počutil se je po-polnoma domačega, na levo in des-no so pisarne, sobe, v katero ni no-beno prestopil, pač pa se je podal v prvo in drugo nastropje, kjer je bilo vse odprto dopoldan med 9. in 10. uro, in tu je bil dober plen.

Vrednost 2500 kron.

Pobasal je prvo kukalo, prstane uhane z briljantom in ure, ker mu je šlo vse posreči, odvezel je tudi tulo zlatim zaslužnim križcem.

Ker ni mogel vse 4 žepe naba-sati, je nekatere ukradene stvari zavil v culo, ter ni opazil, da je izgubil na stopnicah tulo z zlatim zaslužnim križcem.

Tat izginil brez sledu s plenom.

Prvi znak, da se je v hiši izvr-šila tatvina, je bilo, da je gosp. Si-cherl našel tulo z zlatim križcem. Gosp. Sicherl pokliče svojo soprogo iz pisarne in vstopi v spalno sobo, tam najdeta šatuljo od zlatnine praz-no in predal ponočne omare odprt.

Ovadbá na žendarmerijo, kdo je tat?

Po svojem delu je šel tat na stransko pot od glavne ceste, h ka-pelici na brodu; tam je plen sortiral, in si je nataknil 3 prstane na roko; pogrešal je križec, katerega je goto-vo mislil pripeti na svoja hrabra prsa.

Tat hoče zlatnino spraviti v denar.

Ob polu 12. uri je odšel Verdav v trgovino gosp. Maks Japel na in mu je ponudil kukalo v zastavo, bri-ljantni prstan in uhane pa za 4 kro-ne.

»Machen Sie mir eine Gefälligkeit«, je rekel tat, in predložil razno zlat-nino s pripombo, da ima enakih stvarí dosti, in da jih mora prodati ali zastaviti, ker je vzel napačno listni-co, namesto listnice, v kateri je bil denar. »Vzel sem po pomoti listnico za smotke,« in je res vrgel na pudel listnico od smotk.

Borza z zlatnino pri gosp. Japel-nu ni imela uspeha ker ni tako moč-na denarna kriza, da bi se uhani in briljantni prstani prodajali po 4 kro-ne, ker imajo gotovo vrednost 700 do 800 kron.

Sirah na Gor. Logaški postí.

Tat je šel nejevoljno iz trgovine, ker dobro in poceni blago ni mogel zaslužka želnemu trgovcu prodati in je odšel naravnost na pošto.

Pošta blagajna odprta na stečaj.

Verdav je hotel gotovo kaj raz-pečati in je stopil v poštni urad ter zahteval eno dopisnico. Ko ga po-štarica zagleda, se prestraši, pospra-vi hitro denar po mizi in po signalu pokliče služkinjo ter takoj blagajno zapre.

Tat se opravičuje s tem, da ni treba imeti nobenega strahu, in ko služkinja pride, se hitro odstrani in jo malne proti Planini.

Kakšno čast naredi zaslužak.

Kakor je vže omenjeno, je tat izgubil križec, pač pa je imel veliko vrednost pri sebi, in takega tatu ni treba iskati po slabi cesti, toraj za njim

z avtomobilom.

Ob polu 1. ure popoldan pripe-ljal se je avtomobil v Gor. Gogatec, v katerem je sedelo več oseb in orožnik. Avtomobil se je ustavil sa-mo pred gostilnami in se s hitrostjo pomikal proti Planini.

Avtomobilisti so vstavili vsace-ga potnika na cesti in ga previziti-rali, na Kalcih so našli pravega tatu Verdava, kateri se je za branil, da bi se ga preiskalo. Nazadnje je Franc Verdav pripoznal tatvino. Pri njem so našli še vse, trdil pa je, da križca ni prodal, ampak izgubil.

Elegantni tat stopi elegantno na avtomobil in se pelje moderno v za-pore okrajne logaške sodnje.

Franc Verdav je bil vže večkrat kaznovan radi tatvine, ter je bil že v Gradiški. Zadnjo kazen je prestal dne 9. decembra m. l. Ako ima še kakšne druge grehe na vesti, bode dognala nadaljna preiskava. Verdav pride pred ljubljansko poroto.

Najnovejša telefonska in brzo-javna poročila.

Revolucija v Carigradu.

Kabinet Kiamil paša — demisijoniral.

Carigrad, 23. januarja. Danes ob pol štírih popoldne sta major Enver bej in bivši mladoturški poslanec Džami-bej na čelu 300 glav broječe množice priredila viharne demon-stracije pred Porto. Med tem ko se je vršila seja ministerskega sveta, sta udrla v vežo. Množica je kriča-la: Doli s tako vlado, ki hoče pre-pustiti Drinopolje Bolgarom in od-nenati celo napram Črnigori. Enver-bej in Džami-bej sta zahtevala takojšnji odstop sedanjega kabineta. Kiamil-paša se je nato podal v palačo.

DEMISIJA KABINETA KIAMIL-PAŠE.

London, 23. januarja. »Reuter Bureau« poroča, da je vsled popoldanskih protiviladnih demonstracij podal kabinet Kiamil-paša svojo demisijsko pismo. Njegov veliki vezirjem je imenovan Mahmud Seiket-paša, bivši mladoturški minister Talaat-bej interimistični ministrom za notranje zadeve. Izzed-paša pa vojnim ministrom. Minister Talaat-bej je izjavil zastopnikom »Reuter biroja«, da hočejo mladoturki s tem svojim energičnim nastopom rešiti čast domovine, ali pa ž njo vred poginiti. Mladoturki sicer ne mislijo na nadaljevanje vojne, vendar pa so trdno odločeni pod nobenim pogojem izročiti Drinopolje, ki je zanje »conditio sine qua non«.

MIROVNA POGAJANJA.

London, 23. januarja. »Reuter Bureau« poroča iz krogov balkanskih delegatov, da nadaljnega razvoja dogovorkov ni pričakovati še niti jutri niti v soboto. Grey bo kot častni predsednik mirovno konferenco najbrže osebo še enkrat sklical in sicer za ponedeljek. V balkanskih delegatskih krogih vlada velik optimizem. Mirovna pogodba bo najbrže podpisana že tekom tega meseca.

SKUPNA KONFERENCA POSLANIKOV IN MIROVNIH DELEGATOV.

Berlin, 23. januarja. »Lokalanzeiger« poroča iz Pariza: Zunanji minister Grey namerava prihodnje dni sklicati skupno konferenco poslaničnikov in mirovni delegatov. Balkanska mirovna pogodba bo mogoče podpisana že do 31. t. m.

VOJNA ODŠKODNINA BALKANSKE ZVEZE.

Berlin, 23. januarja. »Lokalanzeiger« poroča, da se vrši jutri med zastopniki Bolgarije, Grške, Srbije in Črne gore posvetovanje, na katerem se bo primerjalo, kaka navodila so dobile posamezne delegacije glede vojne odškodninske zahteve. Prvotno je nameravala balkanska zveza zahtevati od Turčije 800 milijonov frankov vojne odškodnine, to je ono svoto, katera je potrebna za pokritje dolgov na osvojenem ozemlju, katera morajo po dogovoru s Francijo, prevzeti balkanski zavezniki.

BOLGARSKA IN RUMUNIJA.

Sofija, 23. januarja. Bolgarska vlada je baje sporočila Rumuniji, da je pripravljena podreti trdnjavo v Sistriji. Istočasno je izrazila željo, naj bi se bolgarsko-rumunska pogajanja ne vršila več v Londonu, ampak nadaljevala v Sofiji.

AVSTRO - RUSKI SPORAZUM.

Berlin, 23. januarja. »Lokalanzeiger« poroča, da je med Rusijo in Avstrijo glede vprašanja ureditve mej avtonomni Albaniji v resnici prišlo že do precejšnjega sporazuma.

DRINOPOLJSKO VPRAŠANJE.

Pariz, 23. januarja. Turška vlada bo v svojem odgovoru na noto velevalisti stavila za odstop Drinopolja sledeče pogoje:

1. Mohamedanci v novoosvojenih balkanskih deželah ostanejo pod duhovnim nadzorstvom kalifa.
2. Drinopolje dobi reis-ul-ulemo.

3. Carinski tarif se zviša od 11 na 15 odstotkov, v kar pa velesile ne bodo najbrže privolile, posebno pa ne Italija.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Prodajam dve mali hiši po jako nizki ceni. Pod Rožnikom 267.

Samostojna šivilja v večjem kraju na deželi, želi vstopiti kot pomočnica k šivilji v Ljubljani. Pisma na »Prvo anonimno pisarno« pod šifro »Izučena 1315«.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudo vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:
Vse leto . . . K 18.— Četrta leta . . . K 4-50
Pol leta . . . K 9.— En mesec . . . K 1-50
V upravnistvu prejemam na mesec K 1-20.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:
Vse leto . . . K 20.— Četrta leta . . . K 5-
Pol leta . . . K 10.— En mesec . . . K 1-70
Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnino, drugače se ne oziroma na naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira in vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravištvu „DNEVA“.

Tržaške Slovence

opozarjamo, da se prodaja v Trstu dnevnik »DAN« v sledečih toba-karnah:

ŽELEZNIK, Sv. Ivan.
TROGAR, ulica Giulia.
BONORA, ulica Stadion.
TREVISAN, ulica Fontana.
STANIČ, ulica Molinpiccolo.
SEKOVAR, ulica Kaserma.
BAJC, ulica Gopa.
LAVRENCIČ, trg Kaserma.
MOŽE, ulica Miramar.
HREŠČAK, ulica Belvedere.
ARTOŠ, ulica Belvedere.
KICHEL, Rojan.
GERŽINA, Rojan.
VIVODA, Rojan.
BENUSI, Greta.
HRAST, ulica Poste.
BILLAN, ulica Cavana.
RAUNACHER, ulica Campo Marzio.
RAUTINGER, ulica Riva Grumula.
PIPAN, ulica Ponte dela Fabra.
BEVK, trg Goldoni.
SCHERMIN, ulica Bariera.
PELISAN, ulica Bariera.
BEDENJ, ulica Madonina.
BELLO, ulica V. Bernini.
GRAMATICOPULO, trg Bariera.
PAPIČ, ulica Sete Fontane.
MURARO, ulica Sete Fontane.
BRUNA, ulica Rivo.
RONČELJ, ulica S. Marco.
SEGULIN, ulica Industria.
ZIDAR, Rocol.
SCHIMPF, državni kolodvor.

Spominjajte se
dijaškega društva
„Domovina“!

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4.—, sedaj samo K 1-95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

1-95
K

25 cm velike, dvostranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. ceno

Fr. P. Zajec, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Posebna specialiteta likerija

Posebna specialiteta likerija

Kupujte „Dan“.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“ je najbolje informiran slov. dnevnik.

„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“ je najcenejši napr. dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinarjev, s pošto mesečno le K 1-70.

„Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

„Dan“ prinaša interesantne in znamenite zgodovinske romane.

„Dan“ prinaša znamenite sodobne političke karikature.

„Dan“ je odločen zagovornik vseh zatiranih.

Sirite „Dan“ med ljudstvom.

Radi inventure

prodajam vso zimsko zalogo kostumov, maniljev, paletojev, jopic, bluz, raglanov, oblek, klobukov in vse drugo blago 50% pod lastno ceno.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Pri nakupu „pravega Francka“ izvolite paziti na to-le varovalno znamko.

Zavrnite previdno podobne zavoje kot ne „pravi Franck“.

Tovarna v Zagrebu.

Proizvod najboljših sirovin.

Ivan Jax in sin, Ljubljana

Dunajska cesta št. 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in stroje za pletenje (Strickmaschinen) za rodbino in obrt.

Pisalni stroji Adler. - Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Za veselice!

Velika izbira najcenejših raznih krink, kap, klobučkov in drugih pokrival, girland, korianoli, serpentin in drugih reči. Vse te predmete dajem društvom v komisijsko prodajo, to je, kar se ne razpeča sprejemem po veselici nazaj.

Isto velja za vsa zunanja naročila.

FR. IGLIČ, Ljubljana,

Mestni trg št. 11-12.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejših uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.